

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120224970
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120224970.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom v J. J. T. X, proti žalovanej: R. P. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. P. XXX., o zaplatenie 54,26 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 6Csp/49/2020-63 zo dňa 09. septembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 54,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 5,76 Eur od 14.03.2017 do zaplatenia, zo sumy 35,17 Eur od 14.04.2017 do zaplatenia a zo sumy 13,33 Eur od 13.05.2017 do zaplatenia. Žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu (O2 Slovakia, a.s., so sídlom Bratislava, IČO: 35 848 863 - ďalej len právny predchodca žalobcu) a žalovanou došlo dňa 04.07.2016 k uzavretiu zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej boli žalovanej aktivované služby O2 Paušál a pridelené účastnícke číslo s dátumom aktivácie 04.07.2016. Faktúrou č. 1155449359 zo dňa 01.04.2017, splatnou dňa 13.04.2017 žalobca vyfakturoval žalovanej za poskytnuté telekomunikačné služby sumu 61,17 Eur s DPH, z ktorej si uplatňuje 35,17 Eur. Faktúrou č. 1158155709 zo dňa 01.05.2017, splatnou dňa 12.05.2017 žalobca vyfakturoval žalovanej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 56,33 Eur s DPH, z ktorej si uplatňuje 13,33 Eur. Faktúrou č. 1153093938 zo dňa 01.03.2017, splatnou dňa 13.03.2017 žalobca vyfakturoval žalovanej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 31,76 Eur s DPH, z ktorej uplatňuje sumu 5,76 Eur. Listom zo dňa 26.06.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že ak do 19.07.2017 neuhradí svoju dlžnú sumu odstúpi ku dňu 26.07.2017 od zmluvy. Následne listom zo dňa 10.12.2018, ktorý bol odoslaný žalovanej dňa 13.12.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi stranami sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a to na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Žalovaná porušila svoju povinnosť zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu cenu poskytnutých služieb riadne a včas a túto cenu žalovaná nerobila spornou. Jej obrana spočívala v námietke premičania a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zmluvou o postúpení pohľadávok mal súd preukázané, že došlo k postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorú zmluvu o postúpení žalovaná neurobila spornou. Namietala splnenie notifikačnej povinnosti právneho predchodcu žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávok zo

dňa 10.12.2018 jej bolo zaslané dňa 13.12.2018 na adresu jej trvalého pobytu, na ktorú adresu jej boli a sú súdom doručované písomnosti v priebehu tohto sporu. Ak by aj zásielka nebola žalovanej doručená, dostala sa do jej dispozičnej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi, resp. môže objektívne oboznámiť. Splnenie notifikačnej povinnosti má tie účinky, že dlžník je povinný plniť svoj záväzok novému veriteľovi. Ak túto povinnosť nespĺní postupca, je potrebné, aby to preukázal postupník, ktorý je však povinný preukázať postúpenie aj predložením samotnej zmluvy. Notifikačná povinnosť bola splnená, a to najneskôr doručením žaloby žalovanej dňa 21.02.2020, keď spolu so žalobou jej boli doručované aj prílohy, ktorých súčasťou bola aj samotná zmluva o postúpení pohľadávok a oznámenie postupcu. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovanej o premlčaní uplatňovanej pohľadávky. Okamih odstúpenia od zmluvy (26.07.2017) nebol medzi stranami sporný. Sporným ostalo to, či odstúpením od zmluvy zanikla zmluva s účinkami ex nunc alebo ex tunc. V danom prípade bola možnosť odstúpenia od zmluvy predmetom osobitného zákona č. 351/2011 Z.z., ktorý upravuje aj okamih zániku (zrušenia) zmluvy, ktorý nastáva odstúpením od zmluvy, resp. v danom prípade neskorším dňom, 26.07.2017. V súvislosti s odklonom od úpravy podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia, nie je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko sa nejedná o úpravu obsiahnutú v zmluvných ustanoveniach, ale o úpravu lex specialis. Z tohto dôvodu nie je možné aplikovať úpravu bezdôvodného obohatenia, a preto pri posudzovaní premlčania nároku žalobcu je potrebné aplikovať všeobecnú premlčaciu dobu 3 roky. Keďže splatnosť najstaršej žalobou uplatňovanej faktúry nastala dňa 13.03.2017 a žaloba bola podaná dňa 25.01.2020 nárok žalobcu nie je premlčaný. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď v konaní mal plný úspech žalobca.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalovaná a namietala, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že právna úprava odstúpenia od zmluvy je obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch, a to v Občianskom zákonníku a Obchodnom zákonníku. Zák. č. 351/2011 Z.z., na ktorý odkazuje žalobca úpravu následkov odstúpenia od zmluvy neobsahuje. Ďalej poukázala na ustanovenia § 349 a § 351 Obchodného zákonníka ako aj na ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý v zásade spája zrušenie zmluvy pri odstúpení s účinkami od začiatku. Preto zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je pre ňu ako spotrebiteľku výhodnejšia. Napriek tomu, že § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy než od začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu je takáto možnosť obmedzená § 54 Občianskeho zákonníka a dohoda presúvajúca moment zrušenia zmluvy by zhoršila postavenie žalovaného. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov je dôvodné a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy od začiatku, zo zrušenej zmluvy vzniklo žalobcovi právo domáhať sa iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad v § 451 Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý účastník povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Z listu právneho predchodcu žalobcu označeného ako odstúpenie od zmluvy zo dňa 19.07.2017 adresovanej žalovanej vyplýva, že právny predchodca ukončuje zmluvu o pripojení k službám odstúpením ku dňu 26.07.2017. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy od začiatku, zo zrušenej zmluvy vzniklo žalobcovi právo domáhať sa iba vydania bezdôvodného obohatenia a vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia mohol uplatniť dňa 27.07.2017 premlčacia doba uplynula dňa 27.07.2019 (ust. § 5d zák. č. 250/2007 Z.z. uplynutie premlčacej doby). Napadnutý rozsudok je teda z hľadiska právneho posúdenia neudržateľný a bude potrebná jeho revízia. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania prvoinštančného aj odvolacieho.

3. Žalobca k odvolaniu žalovanej sa vyjadril, že tvrdenie žalovanej o premlčaní daného nároku nie je správne. Poukázal na § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčacia doba je trojročná. Preto jeho návrh nie je premlčaný. Zhoduje sa s dôvodmi súdu prvej inštancie v bode 13 napadnutého rozsudku ohľadne účinkov odstúpenia od zmluvy. K odstúpeniu od zmluvy pristúpil ku dňu 26.07.2017 jeho právny predchodca v zmysle § 44 ods. 8 písm. b/ zák. č. 351/2001 Z.z. s účinkami ex nunc v zmysle tohto osobitného zákona. V danom prípade nie je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka nakoľko sa nejedná o úpravu obsiahnutú v zmluvných ustanoveniach, ale o úpravu lex specialis. Preto

na uvedené nie je možné aplikovať úpravu bezdôvodného obohatenia. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359 a § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle intencií § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie predchádzajúcom vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6. Žalovaná v odvolaní namietala nesprávne posúdenie účinkov odstúpenia od zmluvy právnym predchodcom žalobcu a následne posúdenie jej námietky premlčania.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil (odstúpenie od zmluvy a premlčanie uplatňovaného nároku). Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

8. V preskúmvanej veci bolo zistené, že právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 04.07.2016 uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorá zmluva sa spravuje ust. zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Potom v súlade s § 44 ods. 8 písm. b/ zák. č. 351/2011 Z.z. v znení účinnom ku dňu odstúpenia od zmluvy podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti a podľa § 44 ods. 12 cit. zákona odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň. Ustanovenie § 44 ods. 12 zák. č. 351/2011 Z.z. je potom lex specialis k ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré všeobecné účinky právneho úkonu odstúpenia od zmluvy upravuje spätne, t.j. ex tunc, keď ustanovuje, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. V danom prípade však osobitný právny predpis, ktorým je zák. č. 351/2011 Z.z. vo svojom § 44 ods. 12 účinky odstúpenia od zmluvy o poskytovaní verejných služieb upravuje odchyľne od § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to s účinkami od právnej skutočnosti, ktorá nastala teraz, t.j. ex nunc, keď ustanovuje, že odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany (právneho predchodcu žalobcu) odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane (žalovanej), ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň. Medzi stranami nebolo v konaní sporné, že k odstúpeniu od zmluvy právnym predchodcom žalobcu došlo uvedením neskoršieho dátumu, a to ku dňu 26.07.2017 listom zo dňa 26.06.2017. To znamená, že v danom prípade odstúpením žalobcu od zmluvy listom zo dňa 26.06.2017 sa zmluva uzavretá s právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nezrušila od začiatku, ale až okamihom, teda dňom uvedeným právnym predchodcom žalobcu v liste o odstúpení od zmluvy, t.j. dňa 26.07.2017. Preto je správny právny záver súdu prvej inštancie o tom, že odstúpením právneho predchodcu žalobcu od zmluvy sa táto zmluva zrušila s účinkami ex nunc, teda ku dňu odstúpenia. Vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou založený zmluvou o poskytovaní verejných služieb je pritom jednoznačne spotrebiteľský, spravuje sa teda ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka avšak zák. č. 351/2011 Z.z. v § 44 ods. 12 ako lex specialis upravuje účinky odstúpenia od zmluvy, preto sa v tomto prípade nepoužijú ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako všeobecnej právnej normy.

9. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného nie je možné stotožniť sa s odvolacou námietkou žalovanej, že na daný prípad sa aplikuje ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a že v prípade, ak dohoda medzi účastníkmi zmluvy presúva moment zrušenia zmluvy a uvedené by zhoršilo postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, je plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa aplikovať právnu úpravu o občianskych

právach a takéto dojednanie je nutné považovať za neplatné pre rozpor s § 54 Občianskeho zákonníka. Ako bolo v predchádzajúcom bode odôvodnenia konštatované, účinky odstúpenia od zmluvy uzavretej v zmysle zák. č. 351/2011 Z.z. sú upravené priamo v § 44 ods. 12, a to s účinkami ex nunc.

10. V tomto prípade teda došlo k odstúpeniu od zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu pre neplnenie povinnosti žalovanej - nezaplatenie ceny poskytnutých služieb, pričom účinky odstúpenia nastali dňom 26.07.2017 (ex nunc), t.j. dňom neskorším uvedeným v liste právneho predchodcu žalobcu o odstúpení od zmluvy. Preto všetky záväzky vzniknuté zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb v čase jej účinnosti do momentu odstúpenia je nutné považovať za existujúce. Teda ide o záväzky vyplývajúce zo zmluvného záväzku, a nejedná sa o bezdôvodné obohatenie ako sa žalovaná v odvolaní mylne domnieva. Aj v tomto smere súd prvej inštancie správne postupoval, keď premlčaciu dobu počítal v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, a to všeobecnú trojročnú dobu odo dňa, keď mohol svoje právo žalobca po prvý raz vykonať. Splatnosť jednotlivých záväzkov žalovanej vyplýva z uplatňovaných faktúr, a to ich splatnosťou 13.03.2017, 12.05.2017 a 13.04.2017, a nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania a od tohto dňa mohol žalobca po prvý raz svoje právo vykonať. Žaloba žalobcom bola podaná dňa 25.01.2020, teda v trojročnej premlčacej dobe. Z týchto dôvodov námietka premlčania zo strany žalovanej bola vyslovená nedôvodne.

11. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že zákon č. 351/2011 Z.z. neupravuje účinky odstúpenia a v odpore proti platobnému rozkazu poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/5/2012 je nutné poukázať na to, že v tomto rozhodnutí sa konštatuje, že k odstúpeniu od zmluvy došlo listom zo dňa 08.06.2012, kedy zákon č. 351/2011 Z.z. neupravoval účinky odstúpenia od zmluvy. K tomuto došlo až na základe zák. č. 241/2012 Z.z. s účinnosťou od 01.09.2012, ktorým bol zmenený zák.č. 351/2011 Z.z. a do ustanovenia § 44 doplnený odsek 12 v znení „Odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany“ (ku dňu odstúpenia od zmluvy sa jednalo o § 44 ods. 14 a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu o § 44 ods. 15). Z uvedených dôvodov je odvolacia námietka žalovanej v tomto smere neopodstatnená.

12. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní mal plný úspech žalobca, preto mu proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)